

NR. 4
JULEN 1996
36. ÅRGANG

God Jul

Om å vente...

Av Bjarne Nordhagen

Da jeg var 7-8 år fikk jeg god trening i å vente. Flere dager i uken stilte jeg meg utenfor Vakta på Hunsfos på Mos-eidmoensiden. I begynnelsen utenfor den hvite bua som var betjent, senere utenfor en høy gitterport med videokamera og callingapparat. Her stod jeg og venta på at klokka skulle bli fire, og at far og bestefar skulle dukke opp ferdige med dagens arbeid. Tålmodigheten ble ofte satt på prøve hvis det viste seg at de ble forsinket og klokka nærma seg halv fem. Da gikk tida like seint som de siste timene på julaften.

Tenker vi over det, så består et menneskeliv av masse ventetid. Noen ganger har jeg inntrykk av at vi nesten gjør livet til et eneste stort venteværelse. Da vi var små venta vi på å bli store nok til å kunne begynne på skolen. Når vi hadde nådd dette målet, lengta og venta vi på å

bli så gamle at vi kunne bestemme selv over livene våre og bli så gamle at vi kunne få oss vårt eget arbeide, hus og familie.

Når vi er blitt voksne har vi kanskje slutta å vente på at fremtiden vil frembringe de store forandringer. Livet har lært oss å være realistiske. Men jeg tror likevel at vi som voksne fortsetter å vente like mye som tidligere. Forskjellen er bare hva vi venter på. Nå er vår forventning knytta til de mer trivielle tingene, på lørdagskvelden, ferien, lønningsdagen, landskampen i fotball og godt skiføre. Og om det har skjedd forandringer på hva vi venter på etterat vi ble voksne, så gjelder ihverfall dette i vårt forhold til jula. De færreste av oss kjenner vel lenger den sitrende spenninga vi hadde dagene og timene før selve julaften som barn.

Mange venter idag mest på at hele jula skal bli ferdig. Både fordi den fører til masse ekstra slit og arbeid, men kanskje også fordi jula er ei tid hvor savn og

ensomhet kommer krypende ekstra sterkt frem.

Selv om altså vi voksne ikke klarer å frembringe den samme forventning og lengsel for hva som ligger under juletreet som vi hadde som barn, så skulle jeg ønske at vi mer og mer venta og lengta på det som egentlig er julas gave.

At Jesusbarnet blir født i en stall og at Gud dermed blir menneske, gjør at Gud ikke er en fjern Gud, en som er langt borte fra livet mitt. Tvertom, Gud bor der jeg er med livet mitt akkurat nå. Nettopp p.g.a det som skjer i jula så kan jeg få tro at der jeg nå befinner meg som menneske, der kan Gud møte meg. Jeg skal slippe å lengte meg bort og vente på at jeg først må bli bedre, frommere, osv. før Jesus kan komme til meg.

Ikke vent til neste jul på å finne ut hva som egentlig venter deg i jula.

Direktøren har ordet

Jens-Jørgen Brunsvik

Når dette leses har jeg sittet som administrerende direktør i ca. en måned; begynte 11. november. Dette er kanskje litt kort tid til å ha lært bedriften å kjenne. Men jeg har fått en flygende start ved at jeg har sittet i styret i noen år, slik at jeg føler at jeg har fått god kontakt med livet her. Jeg har leid en liten hybelleilighet i Mosby, og fikk i etterhand høre at "det var nå i Kristiansand, det da". Derfra ukependler jeg til Moss pr. bil.

Så litt om meg selv. Jeg må betraktes som godt voksen, da jeg fyller 66 år om et par måneder. Av utdannelse er jeg kjemiker og har arbeidet hele mitt yrkesaktive liv i denne bransjen, i Norge og Sverige. Jeg er gift med Eva og har vært det i snart 43 år, har 4 barn som alle er utflyttede og som, hittil, har gitt meg 5 barnebarn. Som de fleste nordmenn er jeg ofte ute og går tur og gleder meg over naturen. Men jeg kan

vanskelig la være å anslå hvor mye den og den skogsteigen skulle gi av masse og hvilke papirsorter den skulle egne seg best til. Dette kalles å være miljøskadet. Jeg er glad i musikk og stikker innom opera og konserthus så fort jeg har anledning. Jeg leser ganske mye, nærmest alt mulig av både eldre og nyere litteratur. Dessuten er jeg fotballentusiast. I mine (meget) yngre dager spilte jeg på Fredrikstad's gutte- og juniorlag - dengang de kunne spille, og siden har interessen holdt seg. Jeg spilte også på høyskolelaget i Zürich, og det resulterte i en meniskoperasjon. Dermed var det slutt med aktiv fotball, men ser på gjør jeg fremdeles.

Hvordan ønsker jeg at vi skal arbeide sammen og hva vil jeg så forsøke å gjøre under min tid som direktør på Hunsfos? Min grunnleggende innstilling til arbeidet i en industri som vår er:

- 1 at vi må trives på jobben

og arbeide lystbetont, særlig når det er problemer

- 1 at vi arbeider som et lag og støtter og oppmuntrer hverandre, men også sier ærlig og åpent det vi har på hjertet

- 1 at vi tar ansvar for å løse problemene der de oppstår

- 1 at vi ikke elter gamle synder, men ser fremover med optimisme

De oppgavene jeg vil prioritere er å få til en stabil og bra drift i fabrikken, særlig gjelder dette PM 6 og BM 9, slik at vi kan produsere som planlagt både kvalitet- og kvantummessig. Til dette hører også i høy grad produktutvikling og markedsføring.

Til sist vil jeg minne om, unødvendig kanskje, at for å kunne overleve må Hunsfos stabilt ha utgifter som er mindre enn inntektene.

Jens-Jørgen Brunsvik

Hunsfosposten

er utgitt av:
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Reidar Liane
Tlf: 38 15 67 13, arb. 733

Redaksjonen består av:

Hunsfos:

Ole J. Tharaldsen
Paul Torkel Joreid
Ole Louis Lilløy
Alf Hodnemyr
Arne Skagestad

Wallboarden:

Tor Strandberg
Arild Eriksen

Trykk:

Scan Profil, på 100g Partner

**Frist for stoff
til neste nummer:
1. mars 1997**

Avskjedsintervju med Guttorm Vennesland

Ja, hva skulle vi spørre ham om som hadde skrevet i alle tidligere Hunsfos-poster om alle forhold vedrørende bedriften?

Vel, vi gikk rett på sak og spurte: Du er kaptein på laget, hvilken egenskap må en kaptein ha?

- Han må være målrettet, bevisst i hva han gjør og skal gjøre og ha evne til å få folk med seg og ellers være engasjert i hva han gjør samt jobbe effektivt for å nå oppsatte mål. En kapteins oppgave må være å få alle til å spille på lag. Dette var en kapteins store oppgave, så vi spurte videre i samme bane.

Er det tungt og belastende å være kaptein?

- På en så stor bedrift med mange ansatte er det en krevende jobb, spennende hver dag hvordan bedriften går, men utfordrende i aller høyeste grad med mulighet til å bruke seg selv.

Trekker du jobben med deg hjem?

- Ja, i noen grad. Det hender at Hunsfos er i tankene store deler av døgnet. Det er viktig å finne balansepunktet mellom arbeid og fritid. En god avkobling for meg er friluftsliv og trim.

Har målet ditt vært en flat eller spiss organisasjon?

- Det har vært en sentral oppgave for meg å få en flat og bred organisasjon, men også her

finnes det et balansepunkt. Ansvaret må ikke pulveriseres. Det må klarlegges i alle ledd.

Etter 9 år på Hunsfos, hva ville du gjort annerledes hvis du skulle ha begynt på nytt igjen?

- Jeg ville ha forsterket fotballfilosofien. Det er avgjørende å få folk med seg, trekke i samme retning og få til et enda bedre lagspill. Dette er nødvendig for et godt miljø og et godt resultat.

Hva med strategien på bedriften, er den på plass?

- P 2000-investeringene er nødvendig og riktig for Hunsfos, det må ingen betvile. Men bevarer, jeg er skuffet over at vi ikke har fått det bedre til enn det vi har. Men la meg få sagt at det går den rette veien med produksjonen. Jeg er sikker på at det som er gjennomført skal bli bra for Hunsfos.

Hva betyr en ren bedrift?

- Ja, dette har både jeg og Flaatin prioritert sterkt. En ren bedrift betyr trivsel og lavere sykefravær. Det er viktig når vi får besøk av kunder. Kravet om bedre orden og renhold må vi aldri gi opp. La oss glede oss

over at vi nylig har satt rekord i antall dager uten skader.

Akkurat i dag kjøpte Chr. Bjelland 20% av aksjene i Hunsfos, er dette bra?

- Det er veldig positivt, ikke bare selve oppkjøpet, men å få en større aktør på eiersiden er godt for Hunsfos. Han har kjøpt for 44 mill. kroner så hans vurdering må være at han har tro på oss. Dette vil muligens påvirke aksjekursen i oppadgående retning. Både bedrift og ansatte må ønske en ny stor eier velkommen.

Bør ledelsen bo i bygda?

- Det er kun 6 av de 21 øverste ledere som bor i bygda. Ingen av toppledergruppas medlemmer bor her. Dette er et tankekors. Det er noe negativt ved dette å bo andre steder enn der du jobber. En går glipp av mye av livet og miljøet i bygda. Og det er klart at bygda går glipp av hva disse menneskene kan tilføre miljøet på fritiden. Men det er klart at bygda må jobbe for å bedre tilbudene, f.eks. skole- og kulturtilbud. Mange vil imidlertid alltid foretrekke å bo sentralt i byer.

Har du noen hobby?

- Som sagt er friluftsliv og trim viktig avkopling for meg. I år har jeg også investert i en offroad sykkel og den bruker jeg rundt i området der jeg bor. Ellers har jeg en liten 20 fots båt, huset ligger bare 2 minutters gange fra sjøen så en del turer til sjøs blir det jo. Jeg har ellers ei hytte i Byglandsfjorden, den kjøpte min far for mange år

siden, det er ei øy på rundt 20 mål, men jeg må innrømme at det blir liten tid til bruk av hytta. Dessuten synger jeg i Lillesand Sjømannskor. Det må du få med!

Etter å ha jobbet 19 år i Vennesla og bodd i Lillesand blir det noen kilometer frem og tilbake?

- Ja, det gjør det så absolutt. Jeg har regnet ut at det blir

350.000 km i disse årene, det blir 208 fulle døgn, eller 3 fulle årsverk som jeg har sittet i bilen og filosofert og tankene har for det meste dreiet seg om Hunsfos. Så bilen har vært et viktig bidrag for meg i jobben i Vennesla.

Du skal nå være adm. direktør i firmaet S.D. Cappelen ANS, hvilke arbeidsoppgaver får du nå?

- Ja, nå blir det å bryte opp og etablere seg på nytt i nye omgivelser. Det tror jeg kan være sunt både for Hunsfos og meg. S.D. Cappelen driver industri, handel, kraftverk, skog- og jordbruk samt eiendom. Hovedoppgaven blir å sikre en god forvaltning og videreutvikling av disse verdiene. Jeg gleder meg til å ta fatt. Men det blir rart å bryte båndene med Hunsfos, Norsk Wallboard og Vennesla.

Ny markedssjef

Han heter Peter Thyssen, er dansk, 26 år gammel. Samboer med Mona, 1 "nesten datter" + en gutt på vei. Av utdannelse har han handelsgymnasium, siviløkonom fra HH i København m/ hovedlinje på Informatikk og økonomistyring. Tidligere praksis som økonomimedarbeider i SAS København og controller i SAS Stockholm. Vi ba ham fortelle litt om seg selv:

De fleste undrer seg sikkert over, hvordan jeg har funnet helt opp til Vennesla, og jeg skal prøve å gjøre historien så kort som mulig. I Danmark har man muligheten for å studere til siviløkonom på kveldstid, hvilket jeg gjorde i kombinasjon med min

jobb i SAS. Etter endt utdannelse i 1994 ville jeg prøve lykken på hovedkontoret i Stockholm - for senere å kunne gjøre karriere i det store utland - trodde jeg..... For samtidig traff jeg en deilig sørlending (hun leser sikkert dette) fra Bergen. Etter nærmere 2 år med pendling fra Stockholm til Bergen hver helg begynte det å bli litt slitsomt for alle parter. Da Mona har en datter (Emilie på 4,5) fra før, var den eneste mulighet, at jeg fikk jobb i Norge. Hun ville gjerne tilbake til Kristiansand og derfor var annonsen fra Hunsfos om et vikariat for controller Anne Berntsen god lesning. Et kort møte på Fornebu en lørdag ettermiddag i mars og jeg var i ferd med å pakke mine ting og forlate "søta bror". Det var med litt spenning i magen, at jeg etter 7 år reiste fra en fast jobb, hvor jeg hadde stortrivdes, til et vikariat i en liten bygd i Sør-Norge. Det var helt uten grunn, for jeg har fått en fantastisk mottagelse og trives veldig godt med gode kolleger og fint miljø. Senere mente Bård, at han kunne bruke meg i den nye salgsorganisasjonen som markedssjef. Jeg ser frem til å komme riktig igang til årsskiftet, hvor jeg forlater økonomiavdelingen. Det er ikke bare privat, at

det har vært store omveltninger, men også rent faglig var jeg nesten på bar bunn. Det er stor forskjell på en servicebedrift med fly og passasjerer til å produsere papir - jeg har lært meg en god del på det halve året jeg har vært her til nå, men den største delen ligger helt sikkert foran meg enda. Forhåpentlig kan jeg bidra med nye ideer og erfaringer. I fritiden har jeg hittil spilt mye håndball, men jeg har enda ikke fått begynt her i Norge. Derimot har jeg tatt fotballen opp igjen på Hunsfos bedriftsfotball etter mange års pause. Det er moro, og vi har en fantastisk fin gjeng (kunne godt hatt litt flere tilskuerere...). De neste mange måneder blir det nok ikke et problem å fylle fritiden, for vi har nettopp begynt å bygge hus på Søm, og 11. mars venter vi familieførøkelse. For Hunsfos har det ikke vært et spesielt hyggelig 1996, men det er allikevel med ro i sinnet, at jeg har sagt ja til å bli en del av fremtiden her på bedriften. Med den innsikt jeg etterhvert har fått i bedriften samt de ressurser og folk som jobber her, er jeg sikker på at vi går en spennende og god fremtid i møte. La meg så slutte med å si: **Det er deilig å være dansk i Norge. God Jul!**

Takk for en fin tid i Hunsfos!!

Juni 89 kom jeg spent og forventningsfull til Hunsfos Fabrikker i Vennesla etter ca. 12 år i Oslo. Det er ikke fritt for at overgangen var stor. De siste to årene hadde jeg jobbet i finansbransjen i Oslo. Der var dress og hvit skjorte hverdagsantrekk, og miljøet var tilsynelatende bare vellykkede mennesker. Omgangstonen var ofte overfladisk og kunstig, og alt skulle skje i stort tempo.

På Hunsfos var det en helt annen tone, heldigvis. Jeg synes nok det var litt treigt i begynnelsen, men etterhvert satte jeg mer og mer pris på den åpne, kameratslige og omsorgsfulle atmosfæren. Kollegaene bryr seg om hverandre på Hunsfos og tar vare på hverandre, og dette er slett ikke noen selvfølge alle steder. Det er et trygt og svært hyggelig arbeidsmiljø. Dette er vel også noe av grunnen til at så mange mennesker nedlegger store deler av sitt yrkesaktive liv på bedriften. Etter 7 og et halvt år på Hunsfos sitter jeg igjen med svært mange gode minner. Vi hadde også mye gøy sammen utenom arbeidstiden, og gjennom volleyballen kombinerte vi litt fysiske utskielser med andre utskielser. Til dere andre ledere i Hunsfos, bli med på bedriftsidretten. Det er vel anvendt tid dersom en ønsker å bli

kjent med andre kolleger.

I min tid i ledergruppen hadde jeg også tyngre stunder. Oppsigelser av nære medarbeidere er vanskelig og vondt for alle, også for den lederen som skal gjennomføre dette. Men har en påtatt seg en lederjobb, hører dessverre dette også av og til med til de arbeidsoppgaver en må gjennomføre til beste for bedriften.

Hunsfos har vært igjennom mange vanskelige perioder også de siste årene. I 1980 ble bedriften reddet av staten i forbindelse med salg av kraftverket. Man kan ikke regne med at staten redder bedriften dersom nye vanskeligheter oppstår. De siste måneder har vært vanskelige med svake markeder og sviktende inntjening, samtidig med gjennomføringen av et meget ambisiøst investeringsprogram. Store overskridelser og forsinkelser på investeringsprogrammet har gjort mange fortvilte og frustrerte. Medarbeidere på alle nivåer føler dette, og mismotet har lett for å bre om seg. Det er av avgjørende betydning at alle står sammen og drar i samme retning i slike situasjoner. Ja, Hunsfos er langt nede for tiden, og det trengs et krafttak fra alle for igjen å komme på offensiven. Ledelsen i Hunsfos har meget store utfordringer foran seg, og jeg tror at det kan virke positivt med et par nye personer som ser bedriften med nye øyne.

Jeg ønsker både de nye og de etablerte i ledelsen, samt alle ansatte, lykke til i kampen med å gjøre Hunsfos til en lønnsom og levedyktig bedrift. Det kommer ikke til å bli lett, men dersom en igjen klarer å skape entusiasme og pågangsmot bør det være gode muligheter. Jeg har imidlertid tro på at dere klarer det, og jeg har derfor beholdt mine få aksjer i Hunsfos.

Jeg retter også en hjertelig takk til alle medarbeidere og kolleger for den spennende tid vi hadde sammen. Arbeidsmoralen og de kollegiale forhold i adm. støtte var etter min mening meget bra, og jeg vet at Siss overtar et lag med meget dyktige medarbeidere når hun tiltrer som økonomidirektør på nyåret. En hjertelig takk til alle for fire flotte håndlagde vinglass fra Vigeland som jeg fikk overrakt da jeg sluttet. De har allerede vært i bruk flere ganger.

Hverdagen her på Sørlandschips er svært annerledes enn hva jeg er vant til. Jeg strotrives i min nye jobb, og eneste problem er at jeg må prøvesmake produksjonen nesten daglig. Jeg må nok finne frem sykkelen igjen. Det er imidlertid en trøst at det tross alt er den sunneste og sprøeste chipsen i markedet.

*En sprø og hjertelig hilsen
Bjørn Erik Aastveit*

Besøk fra Chamberlain Phipps

Det begynner å bli en stund siden besøket, men slik er det når bladet vårt bare kommer ut 4 ganger i året.

Store ting har skjedd hos denne vår største og viktigste kunde. Med et salg rundt 95 millioner kroner er det god grunn til at Bård Gjertsen står med "lua i neven". Se bildet!

Firmaet ble tidligere i år solgt til CAL Group, som eies av et investeringsfirma som kjøper og selger firmaer, helst med fortjeneste! CAL står for Coating and Laminating Group. Før et firma kan selges med fortjeneste må det vise gode økonomiske resultater. CAL har følgelig investert betydelige beløp i en ny PVC spreading maskin hos Chamberlain Phipps. Det betyr et ekstra behov av ca. 4000 t papir per år. Dette tar Hunsfos sikte på! Men, — der er et lite stort? men.

Administrerende direktør David Staines har bestemt seg for å gå av etter en mannsalder i bransjen. Undertegnede har hatt med ham å gjøre i ca. 15 år. Vi har delt gleder og sorger, masse av begge deler i alle disse årene. Vi ønsker ham alt godt i årene fremover på sin farm i East

Arne Skagestad, Roger Hatfield, Barry Digwood og Bård Gjertsen

Anglea.

Den 22. august kom hans etterfølger, Mr. Barry Digwood på besøk til Hunsfos sammen med styreformann Roger Hatfield for CAL. To meget hyggelige og samarbeidsvillige personer. De gav klart uttrykk for at de ønsket et fortsatt samarbeid med Hunsfos om enn formen nok ville endre seg, og da i en enda mer positiv retning.

Det ble fra begges side gitt uttrykk for bekymring mht. de kvalitetsproblemer som Hunsfos og de opplever med vår PVC base. Dette har tvunget dem til å

ta økende papirmengder fra Holtzmann, vår i dag viktigste konkurrent på dette området. En snarlig løsning på problemene er en forutsetning for at forretningene kan fortsette. Det arbeides intenst for å løse problemene. Saken er meget alvorlig. Vi har kort tid på oss og konsekvensene kan bli uhyre store og negative.

De personlige forbindelser og forhold er fortsatt de beste og viljen på begge sider er stor, men det er kun en ting som virkelig teller i siste instans: **RIKTIGKVALITET!**

Arne Skagestad

Vi gratulerer

50 år

Olav Johansen

21.1.

60 år

Alf Hodnemyr

3.1.

Karl Gustav Jahnsson 25.3.

TAKK

Tusen takk til arbeidskamerater og bedriften for gave og blomster til min 60 års dag.

Mona Bjørk

Hjertelig takk til bedriften og alle gode arbeidskolleger for fine gaver jeg fikk da jeg sluttet ved

Hunsfos.

Hilsen John Homme

Vil på denne måten gjerne få takke fabrikkens ledelse for den fine blomsterkransen jeg fikk.

Hilsen Henni Guse

Italia-besøk

Vi er etter hvert blitt vant til mye fint folk på besøk fra forskjellige land, men vakre damer er det langt imellom (se bilde). Desto mer gledelig var det da vi i mai fikk besøk fra Milano, Italia. Fra vår gode og hyggelige kunde Domus fikk vi besøk av Cecilia Manghi, teknisk sjef og Francesco Nidola, fabrikk sjef og kvalitetsansvarlig.

Vi har i noen år vært hovedleverandør av PVC base papir, og de er fornøyd med kvalitet og service. Etter hvert har de også presentert en ny tapet kolleksjon på vår bestrøkne Supermatt 706 kvalitet. Det er enda i sin spede begynnelse. Totalt forbruk ca 500 tonn pr. år. Nytt av året er vårt tette tekniske samarbeid på kvaliteten PVC prelimet. Det har tatt sin tid, som rimelig er med utviklede kvaliteter. Enda er vi ikke i mål, men de er veldig opptatt av at vi skal komme i mål. Saken er at både Holtzmann og Kyro har stanset å lage prelimet, så nå vil Hunsfos kunne bli eneproducent av prelimet i Europa.

Arne Skagestad, Edgar Sakariassen, Cecilia Manghi, Francesco Nidola og Per Bosman

Videre ønsker de teknisk samarbeid på andre felter. De har investert i en stor ny prøvestasjon og laboratorie og hadde mange spørsmål i den anledning. Hovedmenn på Hunsfos mht. prelimet og tekniske saker er Hans Fleischer og Edgar Sakariassen. Begge har de etter hvert opparbeidet en forkjærlighet for lasagne og pizza!

Ledsager for de besøkende italienerne var representant fra vårt agentkontor i Milano, Ekmans, ved Per Boman, født i Sverige, men stort sett oppvokst i Italia. Bra å ha når diskusjonene virkelig kommer i gang.

I første uken av desember skal undertegnede besøke firmaet igjen i Milano. Så får vi se hvilke fremskritt vi har gjort siden sist.

Arne Skagestad

Til minne om Olav

Det kom som et sjokk på oss alle på verkstedet da meldingen om Olavs død nådde oss. Alt lå til rette for en aktiv pensjonisttilværelse, han

hadde planer langt inn i fremtiden, nå skulle han bruke fritiden til det han var mest glad i. Alle som snakket med Olav fikk høre om de mange planer han hadde, enten det var noe som skulle repareres og stelles på Abusdal eller det var skjæring av emner og lage kniver og annet verktøy. Dette sammen med aktivitetene i ungdomslaget fylte hans fritid, en fritid som han var glad i. Han likte også å stelle i Livegen, enten i garasjen der verktøy hang langs hele veggen, eller rigge til et hyggelig måltid mat for sine naboer.

Olav var et nært og godt menneske, det merket alle, hadde han påtatt seg en oppgave ja, så ble den gjort uten noe nærmere

kommentarer, så hjelpsomhet og ærlighet var naturlig for han. Lun og smilende sto han ved bunnebordet og tok i mot alle som kom, en hyggelig kommentar fulgte med eller han viste noe han nylig hadde kjøpt eller laget, alt dreide seg om å få tak i noe spesielt eller noe nytt som han ikke hadde fra før. Nå døde Olav alt for tidlig, fritiden som han hadde sett fram til ble så altfor kort, mange oppgaver fikk han ikke gjort.

Etter å ha jobbet sammen på verkstedet i 40 år er det mange tanker som gjør seg gjeldende, men en ting er sikkert, bedre arbeidskamerat kunne ingen få, han var lik og rettferdig med alle.

Det er vanskelig å finne ord som dekker hva Olav var for oss alle på jobben og i fritiden. Kirken var full av familie, arbeidskame-

rater og fra Ungdomslaget da Olav ble stedt til den siste hvile. Denne honnør ville Olav ha satt pris på og den var Olav verdig.

Takk skal du ha for ditt bidrag, vi har minnene om deg Olav.
Fra verkstedet

Minne over Julius (Jussi) Strubel

En av våre viktigste medarbeidere har gått bort. Julius Strubel døde på sin 64 års dag 9. september d.å. etter å ha kjempet hardt mot sin sykdom. Jussi kom fra Ungarn til Vennesla i 1956 og begynte som elektriker på Verkstedet. Han var veldig interessert i sitt arbeid, og hadde en viljestyrke som de fleste ville misunt ham. Han ga seg aldri når

det oppstod problemer, og var hjelpsom overfor oss andre elektrikere, som satte veldig pris på hans lærdom. Han arbeidet som ingeniør den siste tiden og gjorde et fantastisk arbeid i denne stillingen. Vi vil alltid huske ham som den humorfylte, gode arbeidskollega som han var. Vi lyser fred over hans minne.

Ole Louis Lilløy

Kvalitet - vår utfordring

Pris og kvalitet er viktige konkurransefaktorer. I og med at effektivisering og kostnadsreduksjon har vært satsingsområder i industrien i lange tider blir det stadig vanskeligere å påvirke prisene ved egen innsats. Prisen bestemmes i hovedsak av markedet.

Det vi kan påvirke, og som stadig blir viktigere i konkurransen, er kvaliteten. Det gjelder først og fremst kvaliteten på våre produkter og kvaliteten på det arbeidet som gjøres i markedet og overfor våre kunder.

Men, kvalitet er mer. Kundene og myndighetene blir mer og mer interessert i hvordan bedriften fungerer, hvordan vi håndterer de sikkerhetsmessige forhold, renhold, helseforhold og, ikke minst, hvordan vi arbeider for å redusere skadene på det ytre miljøet.

Svaret er at vi har ikke råd

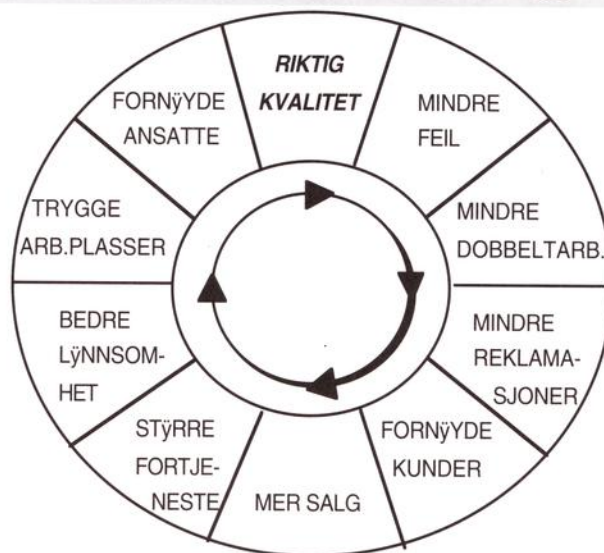
til å la være. Dersom vi ikke løpende kan vise til kvalitetsforbedring i takt med kundenes stadig strengere krav er vi meget raskt ute av markedet. På dette området må vi være bedre enn våre konkurrenter.

Potensialet for kvalitets-

forbedring er stort. I 1996 vil det koste bedriften ca. 130 mill. kr. at vi kjører vrak, at maskinene stopper, at vi får reklamasjoner og at vi selger sekunda papir.

Vi har som mål, i løpet av en

Forts. neste side

KONTINUERLIG
KVALITETSFORBEDRING

En prat med Magnar Aavitsland

Fullt navn: Magnar Aavitsland

Alder: 56

Sivil status: Gift med Berit, 6 barn og 11 barnebarn

Bosted: Ålefjærveien 579

Yrkestittel: Driftsleder

Hva er en perfekt helg for deg?

Være hjemme og slappe av. Lage middag til kona på lørdagskvelden.

Hjelper du kona med husarbeidet?

Ja, så mye jeg kan.

Hva setter du mest pris på hos din kone?

Hun har omsorg for meg.

Hva er dine beste egenskaper, tror du?

God kontakt med barn og barnebarn.

Og dine dårligste....?

Spør Berit.

Er du a eller b menneske?

Er vel a-menneske.

Din yndlingsrett/drikk?

Elggryte med cola light.

Hva liker du best på tv?

Naturprogrammer.

Hva leser du helst?

Bibelen.

Favorittmusikk?

Kristenmusikk.

Hobbyer?

Hage - blomsteroppsatser - fiske.

Hva er det verste du vet?

Urettferdighet.

Hva slags bil har du?

Citroen BX.

Verdens vakreste kvinne?

Berit.

Hva har du på nistematen?

Ost og atter ost.

Hva gjør deg skikkelig sint?

Fiske i 14 timer uten å få napp.

Hvor kunne du helst tenkt deg å reise i verden?

Fiske i Canada-villmarka.

Driver du med fysisk aktivitet?

Ja, litt.

Er det noe du virkelig "brenner for"?

Korsang.

Hvis du fikk en million kroner til å gi videre til et godt formål, hvem ville du gitt dem til?

Bibelmisjonen.

Hvor/hvordan skal du feire julen?

Skal feire julaften hos min datter i Søgne. Ellers skal jeg feire julehøytiden sammen med resten av barn og barnebarn, gå i kirken og høre på juleevangeliet. Det er julen for meg.

Kvalitet - forts fra forrige s.
2-års periode, å redusere dette tallet med 40 mill. kr. I dette prosjektet blir kvalitetsutvalgene i alle avdelinger særdeles viktige aktører.

Det er også viktig at vi løpende forbedrer kvalitets-systemene. I år har vi arbeidet

med å slå sammen internkontroll, ytre miljø og ISO 9001 til ett kvalitetssystem. Dette skal være ferdig til nyttår. Formålet er et enklere, mer effektivt og mer brukervennlig system.

Forslagskassa blir nå en del av kvalitetssystemet. Alle forslag skal nå skrives som forbedrings-

forslag og leveres inn til kvalitetsutvalget i egen avdeling. Belønningen vurderes av et eget utvalg - som før.

Alle ansatte oppfordres til å benytte forbedringsforslag. De mange bekker små

Kjell G. Hansen

Årets julebord

Det er gått tradisjon i å arrangere julebord for Hunsfosansatte, og det er tydelig at folk setter pris på dette, for også i år var det 150 påmeldte. Det er jo maks og vel så det når Ungdomslokalet brukes, men det er under bespisningen det er noe trangt, etterpå spres folk ut i peisestua, og det går flott.

I år hadde vi fått nye spillere, de var 2 stk. som kalte seg Vi 2 som spilte, noe tydelig-

vis folk likte, det var fullt på dansegulvet hele kvelden, noe vi i komiteen var glade for.

Ønskene på en slik kveld er god mat, sosialt samvær, behagelig og god musikk samt muligheter for en svingom utover kvelden. Alt dette fikk folk, så da skulle alle være fornøyd.

Det er jo som alle vet Bedriftsidrettslaget som står som arrangør, prisen klarte vi å holde lav, 125 kroner er billig

for en slik kveld. Vi måtte spytte i noen kroner for å få endene til å møtes, men folk likte seg, og da er det vel anvendte penger.

La oss håpe at vi kan arrangere julebord i framtiden også, at vi har penger og folk som står som vertskap og gjør jobben, for det ligger ganske mange timers arbeid bak et slikt arrangement.

Takk for sist til dere som var på festen, vi treffes.

Hilsen styret i HBIL

Et overdådig julebord med mat for enhver smak

Alle storkoser seg

..Den gamle garde..

Intervju fra Hunsfosposten nr. 5, 1951

Gustav Neset hører til en av de gamle Vennesla-familier som har sine grener på Kvarstein, Vikeland, Vennesla, Drivenes, Grovane og hva de nå heter alle disse stedene heroppe. Adskilt som bygda i tidligere tider var på grunn av dårlige kommunikasjoner, ble det mye inngifte i de forholdsvis få familier av gårdbrukere og husmenn som hadde sitt utkomme her før industrien holdt sitt inntog.

Gustav Neset er nå 81 år gammel og bor i et av de gamle husene deroppe i Nesane.

En varm søndags formiddag treffer vi ham på trappen utenfor huset, og spør om han ikke har noe å fortelle Hunsfosposten om sitt lange virke. Der er utsikt over grønne marker og den strømmende elva, på den andre siden ligger Moseidgårdene med sine flate jorder ned mot Venneslafjorden. Der er så fredelig, så søndagsstille og så varmt at vi glemmer omstendelige intervjuer og fortaper oss i prat om gamle dager, løst og fast ettersom det faller seg, og så får leserne unnskyld om jeg ikke greier å fange inn noe helhetsbilde av Gustav Nesets langelivsløp

- Ja, her har jeg bodd hele mitt liv, sier han - det samme har min far, min bestefar og min oldefar, da det var min tippoldefar som kjøpte grunnen her fra en av de store Venneslagårdene. Han satte opp et toetasjes hus der hvor nå Tønnes Nesets hus ligger, huset brant siden ned, og så ble det bygget nytt her. Jordene hernede ble tidligere brukt som krøtterhage for kalver og kviger, og det fantes ikke et eneste hus før min tippoldefar bygget. Overlærer Berulvson var her oppe en gang, og han mente at det måtte være fra dette stedet Vennesla hadde sitt navn. Weendislaa ble det skrevet i gamle dokumenter og

karter, han mente det måtte bety åen eller elven som vender omkring neset derute, der den dreier fra nord og rett østover. Min mors slekt stammer fra Løvland i Evje, hvorfra også statsminister Løvland er kommet. Min oldefar, eller bestefar til min mor, var smed på Evje og kom siden ned til Vigeland Brug, som den gang var jernverk. Han hadde sitt hus der hvor doktor Eivindson nå har sin hage, men det var selvfølgelig før min tid.

Det fortelles forresten at gamle Mørch først fikk konsesjon på å bygge jernverk i Ålefjær. Der var i dansketiden dette, men da transportforholdene var så vanskelige, bestemte han seg for å bygge på Vigeland isteden. Malmen kom fra distriktene rundt her, fra Ravnevand, Drivenes og flere andre steder, den kunne vel ikke være så rik akkurat den malmen kan jeg tenke. Men det var dette jernverket, den danske statholderen skulle siden opp for å inspisere og reiste til Ålefjær hvor han ikke fant noe anlegg. Da han kom til Vigeland overfuste han gamle Mørch slik at denne slo til statholderen med stokken sin. Til straff skulle Mørch møte i domkirken hver høgtidshelg i slavedrakt, men han bare lo av slikt, og leide en mann til å sitte for seg i dette utstyret.

Jeg begynte på Hunsfos i 1888, og arbeidet der i 36 år, deretter har jeg vært i fellesfløtningen helt til jeg gikk av for fire år siden.

- Hva var det så du stelte med i den første tiden på fabrikk?

- Da jeg ikke var fylt 18 år, fikk jeg ikke lov å begynne inne i selve fabrikk. Det var jo 12 timers arbeidsdag på to skift, så det var stritt nok. Jeg begynte om høsten, den 2. november, og

ble da med på å reise opp dam i elva.

- Det ble altså bygget ny dam den gangen?

- Å nei, der hvor den nåværende valsedammen ligger, var det ikke noen oppdemning i det hele tatt, siden kom det jo en nåledam, men på den tiden bygget vi opp en dam av svære stokker, tettet igjen med bord og slagg for å holde vannet til fabrikkinntaket i den vannfattige årstid. Når så våren kom, ble hele stasen feiet bort av flommen, og så måtte det bygges fra nytt igjen neste høst. Denne dammen ble bygget på det grunneste i elva, rett ut for det nåværende herredshuset mot øya i midten, på den andre siden av løpet var det bygget en fast dam av stein, forstøttet med stokker. Den var ganske lav, og når det skulle stemmes opp ble det reist noen lemmer ovenpå. Her omkom to mann i året 1900, min bror og en av naboene. De skulle reise disse lemmene og lå og manøvrerte i båt, men da vannmassene kom på, slo de flere av lemmene opp og folkene ble revet med og utfør fossen nedenfor.

- Hvor har du arbeidet i fabrikk?

- Jeg begynte som hjelpesliper, og husker vi hadde slipeapparater med stein som ikke var mer enn 12 tommer i diameter. Steinene ble presset mot tømmeret ved hjelp av store lodd som ble heist opp i kjettinger. Vi hadde forresten et slipeapparat hvor steinene stod loddrett og ble presset mot tømmeret ved stempler. Ellers var jeg rundt på forskjellige steder og arbeidet i fabrikk, mest over alt, men ved papirmaskinene har jeg ikke vært. Jeg har stått ved pappmaskinen og skåret opp platene. Tremassen den gangen ble brukt både til papp og papir.

- Laget de papir av tremassen?

- Ja, tømmeret ble kokt i store kjeler, og siden slipt opp til såkalt brunslip. Dette papiret ble brukt til tapetpapir og innpakkingspapir, og vi kunne bruke praktisk talt all slags tømmer, både råta og med kvist.

I 1888 kom cellulosefabrikken i gang, og da kom det også andre krav til tømmeret. I renseriet foregikk rensingen med høvelmaskin og boremaskin. Vi måtte behandle stokk for stokk, og alle kvister ble boret ut. Det ble også slipt en god del osp, som ga en fin, hvit masse. Jeg husker også at det ble brukt en del filler til papirfabrikasjonen, gamle klær og slikt som var revet opp.

- Hvordan foregikk transporten den gangen?

- Alle varene måtte transporteres med hest og vogn til Kvarstein, hvor det gikk med lektere til byen. I den første tiden var det bare en skarve bygdevei, men i 1888 ble hovedveien bygget, og da ble det mye mer lønnsomt for Hunsfos å få transportert varene ned til Kvarstein. Kvarsteinbroen kom vel først senere, og før den tid var det fergested flere steder nedover elva. Sødalsveien er også av forholdsvis ny dato. Bestyreren het løytnant Kirschebom, han fikk tak i to blå, franske hester til transporten, det var noen digre beist.

- Hvor mange papirmaskiner var det i den første tiden?

- Det var bare en maskin, forresten en brukt, tysk maskin. Det kom da opp en del tyskere og dansker for å kjøre den. Når det gikk et eller annet galt med maskinen om natten, gikk de ned i fillehaugen og la seg til å sove. De brydde seg ikke om noen ting, og det var visst heller ingen som turde si noe større til dem heller når de var de eneste som kunne greie maskinen. Sliperiet kjørte da bare etter behov, massen gikk rett til hollenderne, og resultatet var at

også sliperifolkene ble gående ledige så lenge tyskerne lå og sov.

Vi blir sittende og snakke litt om Hunsfos Fabrikkers start. Han mener den ble startet i 1874, og at det var gode tider etter den tysk-franske krig. Han mener også å huske da det ble skutt ut løp i elva inn til fabriken. Mesteparten av vannet gikk tidligere gjennom Helvedesfossen, som så ut omtrent som nå, mens det på vestsiden praktisk talt ikke var noen åpning. Det kunne være interessant å ha sett litt nærmere på dette, vi pleier jo ellers å regne fabrikkens start til 1886, og det har aldri vært noe annet enn papirfabrikk på dette stedet. Hunsøya lå der uten annen bebyggelse enn en gammel høylåve, og det var opprinnelig tanken å anlegge fabriken på Snekkerplassen.

- Har du ellers noe å fortelle om arbeidslivet den gangen?

- Lønnen var 28 kroner for 14 dager, pengene var jo mer verd den ganen, så vi var nå ikke så rent ille ute, men kravene har jo steget med tiden både med hensyn til klær, hus og fornøyer, så det er ikke så godt å sammenligne. Jeg husker også første gangen vi gikk i streik for 8 timers dagen. Det skulle være stort møte i byen,

og vi gikk avgårde søndagskvelden, for å ta båten fra Kvarstein til byen. Men da vi kom dit ned, var det ingen båt. Det viste seg siden at bestyreren hadde gitt beskjed til rederen i byen at hvis han satte båten inn i rute den kvelden, kom det ikke til å bli sendt et eneste tonn fra Hunsfos med hans lektere. Så måtte vi ferge over til Mosby-siden og gå i sluttet tropp til byen. Heldigvis hadde vi med oss en som spilte trekkspill. Streikeaksjonen ble ikke så vellykket, bestyreren hadde fått skrappt sammen folk nok til å sette i gang. Siden gikk han med på å gi oss 8 timers dag, men da vi skulle hente lønningen viste det seg at vi bare fikk betaling for 8 timer med samme timelønn som før, så vi måtte pent gå og be om å få innført 12 timers dag igjen.

Gustav Neset sluttet sin arbeidsdag da han var 77 år gammel, og hadde da følgelig 59 års arbeidstid bak seg! Arbeidet med tømmeret i Venneslafjorden er et fritt og friskt liv, og han mener selv at det er grunnen til at han fremdeles er så frisk og kjekk. Når en ser på dette brunbarketet ansiktet og den ungdommelige skikkelsen, kan en med god samvittighet si: Det er ikke så ille å bli gammel hvis en kan bli i så god legemlig og åndelig form som Gustav Neset.
H.G.

BURSDAGS- FEIRING

Viggo Engebretsen fylte 46 år (minst) 23.11.96. Han stilte på jobb med ei nydelig, selvbakt bløtekake med marsipanlokk. Den var minst like god som Liebermanns.

Vi regner med at dette blir hans store hobby når han snart skal gå av med pensjon...

*Hilsen kollegaer
i adm. støtte*

JULEN 1996

1. Hvor skal du/dere tilbringe julen?
2. Hva skal dere spise?
3. Hva ønsker du deg?

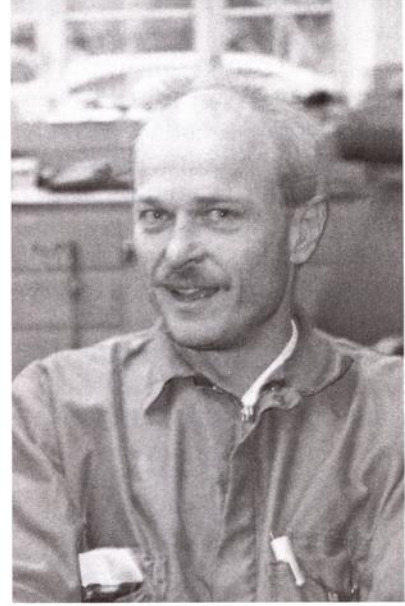
Arve T. Berntsen (el. montør)

1. Rundåslia hos svigerforeldre
2. Kalkun
3. Mørkeromsutstyr, jaktklær og en god vaktavtale

Helge Premak (mekaniker)

1. Hos mine foreldre
2. Ribbe og juleøl
3. PC

Helge Honnemyr (mekaniker)

1. Sammen med familien
2. Kalkun eller noe...
3. Gode varme tøfler

**Kurt Arild Bakke (elektro-
inegnør)**

1. På Hunsfos (har vakt)
2. Pinnekjøtt og akevitt
3. Fjellsko

**Hanne Sandaker (glad
kantinedame)**

1. Heime med familien
2. Kalkun og moltekrem
3. Parfyme og CD-plater

**Åse Røyrås (glad kantine-
dame)**

1. Hjemme
2. Kalkun og riskrem
3. Masse gull og CD-plater

FINN 17 STEDSNAVN I AGDER

*Svaret sendes til Hunsfospostens redaksjon innen 1. mars 1996.
Vi trekker ut 3 vinnere som får 3 skraplodd hver.*

Helten fra OL i 91

Denne overskriften sto i avisen da Rune og resten av OL-troppen kom tilbake fra USA. Til sammen 10 medaljer kom de tilbake med. Rune alene tok 3 medaljer, 1 gull, 1 sølv og 1 bronse, alle i svømming.

Som om det ikke var nok med svømming, han driver også med fotball og håndball. Dette drives innen ballgruppa i Vindbjart, fotball riktignok i Donn fordi gruppa stiller i lag.

På spørsmål om hvorfor han driver så aktivt som han gjør, svarer han:

Bli kjent med andre utøvere i hele landet fra Tromsø til Lindesnes. Det er også moro å vinne, og for å vinne må det trenes, så uttrykket som Rune stadig bruker, er: Vi knuste de!

Tidligere i denne måneden var han i Sandnes på landsstevne i svømming. Han kom hjem med gull i Butterfly (medalje og pokal). Han er en kraftkar i vannet.

Det blir mye trening i uka, men han har også overskudd til andre ting. Her tenkes på musikk, da som vokalist i Vennesla Pizza og rokknroll band, kjent for opptreden 17. mai i Vennesla. De spilte også på Ernst da søstera til Rune giftet seg.

På spørsmål om hva slags musikk de spiller, svarer han: Rosenborgsangen, Her kjæme me frå Vennesla, Mil etter mil. Liker country. Utenom å være vokalist spiller Rune bass/synth.

Rune ba oss skrive at de tar imot spilling til forskjellige anledninger, det er bare å ta kontakt. Det blir også anledning til damebekjentskap. Han smiler bredt når vi kommer inn på dette emnet. For øyeblikket er det noe laber interesse, fordi han har et brutt forhold bak seg.

Rune er meget aktiv på jobb og ikke minst i fritida, noe alle skjønner. Han har mye verktøy i skuffene som er reint og fint, trenger vi noe, spør Rune. Ellers er Rune lett å finne, det er bare å gå etter lyden. Han liker skøy og moro og ler så verkstedet rister.

Helfrelst mopedist, kjører litt slengete noen ganger når han

Rune Kråkeland med en del av sine premier

treffer kjente, men hjelm og hansker er alltid på plass. Han bor hjemme, men skal sammen med noen gutter (ikke jenter) flytte inn i ei ny blokk som skal bygges i Koldalen i løpet av 1997. Dette gleder han seg til, han vil stå på egne bein.

Det hendte foran en håndballkamp, fem minutter før start. Villy var ikke kommet. Rune opp med mobilen, slo nummeret, og så: Villy er på vei, alt i orden.

Rune røyker selvfølgelig ikke, ingen idrettsmann gjør det, men han er glad i Cola, 3-4 flasker raser ned hver dag, pluss en sjokolade, så han må trene mye for å holde linjene. Han ber oss om å studere bildene fra OL der han ser trøtt ut, fordi han hadde drukket 20 cola, så da så.

Rune jobber på verkstedet hver dag, plikt oppfyllende er han, står på og liker å lære noe nytt. Alt dette beriker miljøet for oss alle. Takk Rune, vi skal ha mye moro framover.

Øystein Lie

Sesongen 1996

1. Laget fotball HBIL

Så var enda en sesong over! 1996 sesongen har vært et vendepunkt for 1. laget. Etter noen magre år med nedrykk til 2. divisjon i både utendørs og innendørs serien, så er vi på gang igjen. Det ble uheldigvis ikke opprykk til 1. divisjon i år, men vi endte på en fin 3. plass i 2. divisjon. Høydepunktet i årets sesong var nok den siste kampen mot Siemens, der vi vant hele 19 - 1, og de to kampene hvor vår beskjedne keeper ble utvist! Årets toppscorer på 1. laget ble Jarle Lie med 14 mål. Tett fulgt av Svein Eric "gullfot" Slåen med 13 mål og Rolf "rotta" Tambini med 11 mål.

Vi har i år hatt en veldig fin og stabil gjeng med spillere. Dette kan vi i første rekke takke vår stødige keeper og oppmann John Eric Svaland for. Det har også vært et tilsig av talenter til vår kjære bedrift dette året. Her kan vi nevne fra Sveiseverkstedet Roger Amundsen, i fra Stryn Bent Ødegård, i fra Granliveien og PM 3 Gert Flateland og i fra SAS og Sverige vår danske dreng Peter Thyssen. Vi har også fått tilbake Rolf Tambini etter noen suksessfulle år i Vennesla Sentrum FK.

Vi har nå også startet innendørs sesongen med UMBRO ligaen i Sørlandshallen. Her har vi spilt mot SCAN TRADE hvor vi vant 3 - 1 og mot KREDITKASSEN hvor vi vant 5 - 1. Så vi er på vei!

Etter årets sesong vil jeg ikke fremheve noen spesielle spillere, men takke hele laget for et unikt samhold og en morsom sesong.

Årets lag har bestått av :

John Eric Svaland, Svein Eric "gullfot" Slåen, Bent Ødegård, Roger Amundsen, Peter "Laudrup" Thyssen, Dag Sørensen, Jack Vidar Svendsen, Per "Fowler" Hodnemyr, Rolf Tambini, "Fri" Willy Larsen, Gert Flateland, Tommy Slåen og årets goalgetter Jarle Lie.

*God Jul og et godt United år
hilsen Tommy Slåen*

1. lagets Ålborgtur 1996

Vi var i år for fjerde år på rad med i Ålborg Cup for bedriftslag i Danmark. Det ble i år lagt mest vekt på det sosiale og ikke så mye på det sportslige. Med dette som utgangspunkt lå alt til rette for en trivelig tur. Turen startet i år fra Hotel Christian Quart. Dagen var 18. Oktober og klokken var 19.00.

Været var i år glimrende i forhold til i fjor da en av spillerne fikk problemer med sjøsyke, så turen ned gikk i år smerte fritt. Geir Sandaker hadde fødselsdag på båten og for dette fikk han en liten opp-

merksomhet i fra Color Line. Vi ankom Hirtshals ca. klokken 24.00 der temperaturen var på 5 C. Dette hadde selvfølgelig Inge Knutsen tenkt på, så han hadde tatt med seg et ekstra teppe.

Så kom lørdagen og vi var klare for fotballkamper på gress. Dette er alltid en stor begivenhet for oss, da vi er vant til å spille på grusbaner. Vi spilte veldig bra og imponerte mange! Spesielt bra var Bent Ødegård i forsvaret og Svein med gullfoten Slåen i angrep.

Etter at det sportslige var unnagjort fikk vi tid til en shop-

pingrunde. Her hadde vi vært så heldige å fått en del tips av Mølbach før vi reiste, så vi gjorde en del gode kjøp. Lørdags kvelden reiste vi ut på restaurant og spiste en alle tiders middag, så fikk vi også tid til å ta en liten tur rundt i Ålborgs gater for å se på folkelivet. Hjemreisen gikk greit!

Turlaget besto av:

Tommy Slåen, John Eric Svaland, Svein Eric Slåen, Inge Knutsen, Finn Ole Nilsen, Geir Sandaker, Bent Ødegård og Rune Haugen.

God Jul!

Hilsen Tommy Slåen

En kveld med bowlinglaget

Terje Olsen, Geir Rossevatn og Martin Askedal er spente foran kampen mot ABB Installasjon

Hunfospostens medarbeider hadde lyst til å ta bowlinglaget til Hunfos i nærmere øyesyn i deres debutsesong.

Undertegnede ble med laget en kveld i Hannevika Bowling der de skulle møte ABB Installasjon.

Litt fakta først:

- Hunfos Bowlinglag har åtte spillere i stallen, derav en dame.
- Det er bare tillatt å bruke 3 spillere på kamper.
- Kampene går over 3 omganger.
- Det laget som vinner en kamp får to bonus-poeng.

- Det finnes herreklasse, dameklasse og mixklasse.
- Hunfos spiller i laveste divisjon. (3. div.) Det er 10 lag i divisjonen og de spiller 18 kamper (to kamper mot hvert lag).
- Et par uttrykk som er verdt å vite:

Forts. neste side

strike = alle kjebler ned på ett kast

spare = alle kjebler ned på to kast

Hunsfos sitt lag denne kvelden bestod av Terje Olsen (oppmann), Geir Rossevatn og Martin Askedal.

De var veldig spente og ikke helt fornøyd med at Hunsfospostens medarbeider hadde valgt akkurat denne kampen. Motstander var nemlig ABB Installasjon, det suverene lederlaget i divisjonen. Gutta fryktet det verste.

Kampen starter og ABB holder seg oppskriftsmessig foran de første rundene. Etter

hvert tar Hunsfos innpå. Aner vi en aldri så liten skrell her? Jo, ganske riktig, en kjempeavslutning der bl.a. Martin bowler fire strike's på rad som gir Hunsfos seieren i 1. omgang med to poeng.

2. omgang er like jevn, men da med ABB strået hvassere. I 3. omgang viser ABB rå styrke, hvorfor de er lederlaget, og går opp i en 66 poengs ledelse allerede etter tre runder. Snakk om psykologisk krigføring. Omgangen vinner de til slutt med 127 poeng og kampseier.

Terje, Geir og Martin er ikke helt fornøyd, men er enige om at de ga ABB god motstand

de første to omgangene.

Så hva var Hunsfospostens utsendte inntrykk av denne sporten?

Veldig bra egentlig. Bra fordi det kreves absolutt null kondis. Noe å tenke på dere sofaslitere enten dere er 20 eller 60 år.

Ingen fysisk kontakt med motstanderen, som dermed utelukker skader som beinbrudd, armbrudd etc. At det er muligheter til å få kjøpt kaffe, brus etc. er vel heller ingen bakdel. Noen som er interessert? Ta kontakt med oppmann Terje Olsen på PM 1. Han har planer om å øke til to lag til neste år.

Paul T. Joreid

OLD BOYS FOTBALL

Årets sesong kan en vel ikke si seg helt fornøyd med. Det har vært problemer med å skaffe nok folk til kampene p.g.a. at mange jobberskift.

Det er lite dagfolk med, men det ser ut til at det blir bedre neste år.

Vi vant 4 kamper, tapte 8 (4 av disse tapte vi p.g.a. at vi ikke kunne stille lag).

I cupen røk vi også ut p.g.a. at vi ikke kunne stille lag.

Så en sportslig takk til de som spilte på Old Boys'en i år. Full fart til våren igjen.

Ingvald Christiansen

FOTBALL 2. LAG

Det ble en grei sesong både ute og inne, med en plassering midt på treet begge plasser. Godt fremmøte og positive folk.

PS! Vi savner fortsatt en treningsplass om sommeren.

*Hilsen Edgard Larsen
Ellertsen*

*God Jul
og
Godt Nyttår
fra
Redaksjonen*

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Fabrikkens gang

Etter en lang og regntung høst er vi igjen klar med en ny utgave av Hunsfos-posten, vi skal ha et sammendrag av hva som har skjedd ved bedriften i løpet av årets første ti måneder.

Produksjon pr. 31.10.96:

Std. vegg/takplater	3971 tonn
Malte plater	11742 tonn
Gulvplater	944 tonn
2-6 mm tynne plater	6922 tonn

Total produksjon 25085 tonn

I total produksjon ligger også en endring på mellomlager på 1506 tonn. Produksjonen har gått meget bra den siste tiden, vi har kjørt begge linjer helt siden ferien og dette fører til lite stopp og utkast. Fram til jul skal linje to stå et par uker samt at vi skal ha felles avspasering i jul og nyttårs-helgen. Virkesforbruket, som var veldig høyt i vinter, er nå kommet ned på et normal nivå, d.v.s. ca 2.33 kubikkmeter virke pr. produsert tonn. Vi bruker lite avfallsfiber fra Hunsfos nå, dette skyldes at avfallsfiberet inneholder lite fiber, det meste av dette blir gjenvunnet på Hunsfos. Ellers bruker vi en del kvistmasse og dette kommer både fra Hunsfos og Borregaard. Kvistmassen fungerer bra vi får mye fiber fra denne, men den inneholder for mye fremmedlegemer og dette skaper problemer for oss.

Salg pr. 31.10.96:

Std. vegg/takplater	4145 tonn
Malte plater	8675 tonn
Gulvplater	911 tonn
2-6mm tynne plater	6044 tonn
Eksport	4318 tonn

Totalt salg 24094 tonn

Som vi ser er produksjonen høyer enn salget, dette fører til at vi har en økning på vårt ferdigvarelager med ca 1000 tonn. Svikten i salget er spesielt på malte plater på innland, samt at vi ikke har oppnådd å selge etter budsjett på eksportmarkedene.

På eksport er det spesielt Sverige og Danmark som har sviktet, mens Holland fortsatt er et godt marked for oss. Tyskland har ikke svart til forventningene våre, salget går meget tregt, så vår satsing i Tyskland må nok revurderes i løpet av neste år. I Sverige har vi opprettet et eget aksjeselskap, som nå står for all vår aktivitet i Sverige. Vi satser friskt videre i de nordiske land og prøver også på å komme inn i Finland med våre ferdig malte produkter. Positivt på innlandet er salget av sutaksplater, som pr. utgangen av oktober er langt over budsjett, dette produktet er bra for oss og har vist en fin økning de senere år. Vi selger også mye mer standard veggplater enn budsjettet, dette er et relativt dårlig

produkt for oss, slik at den miksen vi opplever med økt salg av standard veggplater og et lavere salg av våre ferdig malte produkter fører til et dårligere økonomisk resultat for bedriften.

Vi opplevde et overskudd i tredje kvartal, men det var lavere enn budsjett. Totalt pr. utgangen av september har vi et lite underskudd, men dette ble spist opp med et godt resultat i oktober måned. På kostnadssiden har vi gjort en meget bra innsats i hele vår organisasjon, med bedre styring har vi redusert våre utgifter til hjelpestoffer og driftsmateriell med beløp i millionklassen.

Prosjektgruppen +5 millioner jobber aktivt videre med igangsetting av nye prosjekter, dette arbeidet er viktig for bedriften på lang sikt, vi må klare oss selv og tjene de penger vi skal investere på egen hånd. Derfor er det viktig at vi blir så effektive og så ressursbevisste som mulig.

Produktutviklingen går videre med forsøk på nytt format på gulvplatene, vårt nye trestrukturmønster lanseres i Holland og Tyskland og de nye småformatene er i ferd med å slå igjennom i markedet. Dette er produkter som er beregnet på folk som vil gjøre jobben selv, spesielt i tak og på vegg. Vi får se hvordan det går, vi har en meget spennende tid foran oss.

Bedriftsidrett i år

Terrereengkarusellen samler stadig flere utøvere, ved enkelte løp i sommer var det over 1100 deltakere og det er mildt sagt imponerende. Ved Wallboarden har vi fått en gjeng som aktivt deltar i Terrengkarusellen, dette er Kjell Tore Haugland, Steinar Sjøberg, Arild Karlsen, Bjørn Haugland, Steinar Fredriksen, Odd Ivar Eikeland og Kai Rune Mitander. De har deltatt på de fleste løp og ble premiert for sin deltakelse. Dette har vært et veldig positivt tiltak i bedriftsidretten, det har blitt veldig populært blant løperne, og de har kjempet hardt innbyrdes for å slå hverandre. Enkelte har trent i skjul for å bli bedre, enkelte har fått skader, men hele tiden har gjengen beholdt sitt gode og smittende humør.

Iveren har alltid var stor blant enkelte, enkelte liker ikke å bli slått, ved et av løpene i høst prøvde Bjørn Haugland å slå sin nevø Kjell Tore i spurten, dette ble dramatisk, det gjelder å komme først inn i båsen, Bjørn var noe sein, han klarte ikke å ta igjen Kjell Tore, men rev ned hele målområdet i sin iver og skapte et kaos uten like. Vår oppfordring til Bjørn må være at han høyner kvaliteten på sine treningsøkter. De som oppnådde

Kjell Tore Haugland, Arild Karlsen, Kai Rune Mitander, "Pinken" Eikland og Steinar Sjøberg

de beste resultatene var Steinar Sjøberg og Kjell Tore Haugland. Alle gjorde det meget bra og gjorde store framskritt i løpet av sesongen.

Kjell Tore Haugland og Arild Arntsen har deltatt i bedriftsykkelløp. Arild er ny av året og han har gjort store framskritt, de var begge to med på å sykle fra Stemmen til Hovden

Ivar J. Aas og Tor Strandberg løp det 27 kilometer lange skauløpet Svalandsgubben i slutten av oktober.

Nå ligger snøen hvit og fin utenfor bygningene her, den første skituren er allerede unngjort, vi får håpe på en snørik vinter slik at vi kan delta i bedriftsløp på ski og de lokale turrenn.

Ny lastebil

Vår gamle Scania 50 1969 modell er pensjonert. Etter nesten 20 år i aktiv tjeneste på Wallboarden klarte den ikke mer. Det er utallige kilometer den har tilbakelagt fra bedriften og inn til Breimyr på disse årene, det har vært en trofast og kjær sliter i alle disse årene. Nå tjenestegjør den som delebil i de indre bygder. Jakten på en ny lastebil tok lenger tid enn antatt, vi skulle ha en toakslet bil med

tipp og kran, disse vokser ikke på trær. Vi undersøkte i Forsvaret og i Vegvesenet, men det var lite biler av denne typen, det stod en Volvo F7 i Finnmark, men det ble for langt unna. Etter en annonse i Fædrelandsvennen fikk vi napp hos Bjarne Johansen Gjenvinning, han hadde en bil som han skulle bytte ut.

Ved befaringså bilen relativt grei ut teknisk sett, men karosserimessig var det en del som måtte gjøres. Bilen var en Volvo

F7, 1983 modell med en stor kran på, akkurat en bil etter vårt behov. Vi kjøpte bilen og sendte den til Koland Bilservice i Bjelland for sandblåsing og sprøyting. Dette gjorde underverker, i dag er bilen blitt veldig fin og den dekker de behov vi har. Vi får håpe at denne Volvoen kan være i tjeneste hos oss like lenge som vår tidligere så kjære Scania 50.

Førstehjelpskurs

Fra industrivernøvelsen ved NW.

Fra venstre: Helge Håland, Steinar Sjøberg, Henning Nielsen, Kjell Tore Haugland, Ove Høykleiv, Alf Dale, Arild Karlsen og leder Steinar Fredriksen

Det ble i høst arrangert et tolv timers førstehjelpskurs for vårt industrivernpersonell.

Kurset var i tillegg åpent for alle, men det var ytterst få som benyttet seg av dette tilbudet. Første kvelden var oppmøtet meget bra, men flere falt av lasset de neste kveldene.

Kurset ble lagt opp med hovedvekt på hjerte- og lunge-redning, dette er meget viktig, spesielt viktig å vite hva du skal

kan og bør gjøre i en situasjon der du må utføre det som kalles livreddende førstehjelp. Dette burde alle kunne, det kunne være en ide å få dette inn i den videregående skolen.

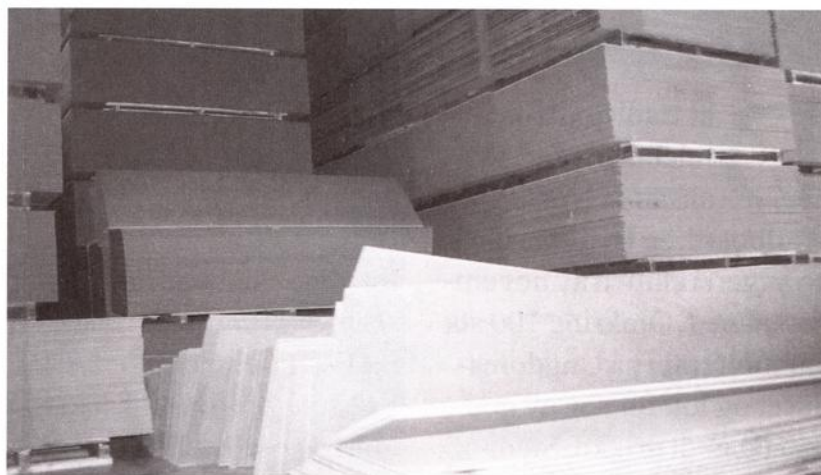
Kurset ble avsluttet med en realistisk øvelse i samarbeid med Hjelpekorpsset i bygda. Hele kjelleren under videreforedlingen ble mørklagt og fylt med røyk, dette ble gjort for at røykdykkerne skulle få prøve seg, men bare en av

røykdykkerne var møtt fram og han fikk en stri tørn. Øvelsen gikk meget bra, markørene ble hentet ut og behandlet etter alle kunstens regler, øvelsen ble avsluttet med oppsummering og kaffe og kaker i verkstedets spisesal.

Leder og instruktør, en meget dyktig sådann, var leder for saniteten ved bedriften Steinar Fredriksen og han er meget skuffet over at ikke flere ønsker å delta på disse kursene.

Platene som kantret

I slutten av oktober skjedde det som ikke skal skje, da kantret en stor stabel med flere tonn plater ut over golvet på lageret på Wallboarden. Man var blitt klar over at platene var galt stablet og en truckfører var satt på jobben for å rette opp stablingen. Om det var vibrasjon fra trucken eller andre ting som utløste at stabelen kantret er umulig å vite, men stabelen kantret før man hadde begynt å flytte på den. Det viste seg i ettertid at man hadde stablet en pakke for mye i høyden. Instruksen sier at man kan stable seks paller over hverandre ved 60 cm bredde og sju paller på hverandre ved 120 cm bredde. I dette tilfellet var det stablet sju paller over hverandre av 60 cm bredde.

Platene som kantret på NW's lager

Denne gangen gikk det heldigvis godt, men det har en gang tidligere skjedd en tragisk

dødsulykke da en truckfører fikk flere tonn plater over seg.

Riving av boligen

Onsdag den 6. november startet rivingen av den gamle funksjo-nær-boligen, som stod rett bak Tømmervekta. Det var Kartevoll som stod for rivingen. Først ble vi nektet å rive den gamle funksjonærboligen, de mente den var verneverdig, men dette ble det en ordning på.

Planen var å brenne boligen i samarbeid med Vennesla Brannvesen og samtidig ha en realistisk brannøvelse/sanitets-øvelse. Etter en nøye vurdering kom man fram til at det var for risikofylt å brenne boligen, man var redd for de omkringliggende boligene. De ansatte ved bedriften fikk lov til å ta ut dører, vinduer, murstein, ovner og annet de kunne bruke før huset ble revet. Huset ble jevnet med jorden i løpet av et par timer og mesteparten ble kjørt til søppelanlegget på Stølen.

En gang i tiden var dette en staselig og flott bygning, det var

Den gamle funksjonærboligen ved NW blir revet

bygd i sveitserstil som så mange av Vigelands Brugs boliger, og ble bygd like etter at aluminiumsfabrikken startet på Vigeland i 1907. De som har levd en stund husker sikkert kjemiker Gjeruldsen, som bodde i huset i over femti år, de var besteforeldre til Kirsten som er gift med doktor Horrigmo.

Etter at Wallboarden over-

tok huset ble andre etasje utleid til våre ansatte, mens første etasje ble brukt til prøvelager og reklame. Det er kostbart å vedlikeholde slike store boliger, boligen forfalt etterhvert og tilslutt var det ingen annen utvei enn å jevne det med jorden, og det arbeidet gjorde Kartevoll i løpet av et par timer.

Årets julebord

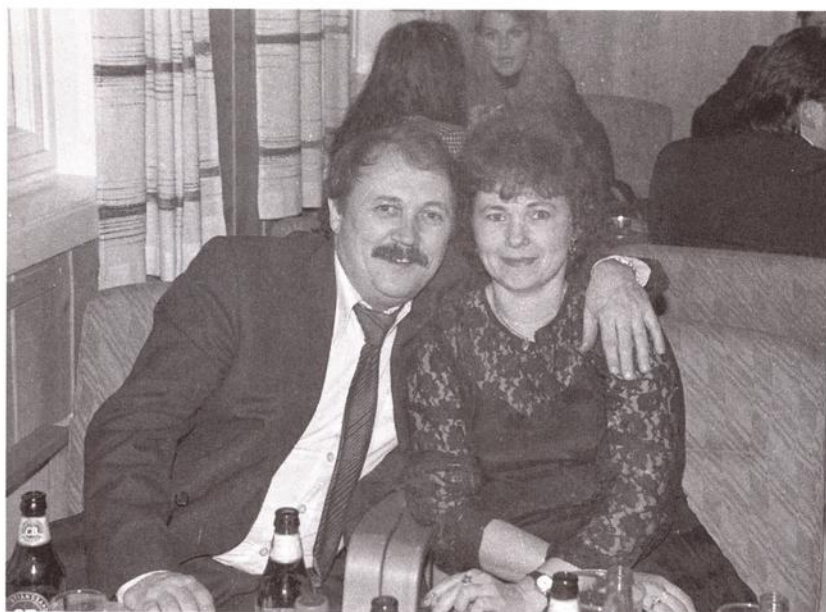
Det tradisjonsrike julebordet for de ansatte i Norsk Wallboard og Byggma ble arrangert i slutten av november måned. Omkring 100 stk var møtt fram på Ungdoms-huset og tok for seg av god mat og godt drikke. Stemningen var helt topp, deltakerne koste seg, danset og ble underholdt til ut i de små timer. Musikken stod Ar-

mand for, et en-manns orkester som spiller og underholder. Alf J. Homme stod for premieutdelingen fra årets Wallboardmesterskap i skyting.

Festkomiteen, med Arild Eriksen som general, hadde gjort en bra jobb slik at alle var fornøyd med årets arrangement.

Bilder fra festen på de neste sidene.

*Hans Petter Jensen med
samboer*

*Ketil og Astrid Moe, Reidar og
Irma Urdal*

*Wenche Fredriksen, Berit
Ekebakken, Alf Jonny
Homme, Rolf Ekebakken og
Øyvind Fredriksen*

*Anne Beth Shallinghaut, Kjell
Mjåland, Anne Karin Svold
og Roar Tveit*

*Anne Esperås og Dagfinn
Salvesen*